ΣΑΛΠΙΓΞ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ.

ΕΤΟΣ Α.΄ ΑΡΙΘ. 43.

Συνδρομὴ ὑποχρεωτικὴ ἐτησία προπληρωτέα ἐν Κύπρῳ Σελ. 8. Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ Σελ. 12.

Ἄρθρα σύμφωνα τῷ προγράμματι τῆς "ΣΑΛΠΙΓΓΟΣ" καταχωρίζονται δωρεάν. Εἰδοποιήσεις καὶ διατριβαὶ κατ' ἀποκοπήν.

Πᾶσα ἀποστολὴ ἀφορῶσα τὴν "ΣΑΛΠΙΓΓΑ" δέον νὰ διευθύνηται τῷ Συντάκτῃ Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΩι εἰς Λεμησσόν.

Editor S. Hourmouzios LIMASSOL.

☞ Μὴ πράττε ἔργα τῶν ὁποίων ἡ δημοσίευσις σοὶ προξενεῖ ἐντροπήν, διότι γρήγορα ἢ ἀργὰ θὰ φανερωθῶσι.

ΚΥΠΡΟΣ. | ΣΑΒΒΑΤΟΝ. | 22, ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1884.

ΠΕΡΙΟΔΕΙΑ ΓΕΡΜΑΝΟΥ.

(συνέχεια)

Τῇ 29 Μαΐου ἐπορεύθη εἰς τὴν περίπυστον μονὴν καὶ τὸ προσκυνητήριον Κύκκου, ὅπου εὗρε χιλιάδας ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν . . . τῇ δὲ πρωΐᾳ τῆς ἐπιούσης ἤρξατο ἡ πομπὴ εἰς τὸν τάφον τοῦ ἁγίου, ἱερεὺς δέ τις ἠρνήθη νὰ ψηλαφίσῃ τὴν ράχιν πτωχῆς γραίας διὰ τῶν ὀστῶν τοῦ ἁγίου, διότι ἡ φιάλη ἣν αὕτη προσέφερε δὲν ἦτο πλήρης ἐλαίου. Γελοιοδέστερον τούτου δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ, διότι ὅλος ὁ κόσμος γνωρίζει ὅτι ἡ Μονὴ τοῦ Κύκκου δὲν ἔχει τάφον ἁγίου· τίς λοιπὸν ὁ ἅγιος οὗτος; τίνος ἁγίου γιγάντεια ὀστᾶ ἐκράτουν οἱ ἱερεῖς; Ἀκατανόητα ταῦτα. Πλὴν ἔχετε ὑπ' ὄψιν σας ὅτι ἀναγινώσκετε τὴν Χαλημᾶν καὶ ἐξακολουθεῖτε τὴν ἀνάγνωσιν ὅλων τῶν ἑπομένων, ὅσα χάριν μόνον ὕβρεως ἐδημιουργήθησαν ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ ἁγίου τῆς Μονῆς Κύκκου. Ὁ δυστυχὴς! εἶχεν οὗτος περισσοτέραν ἢ ἡ γραῖα ἀνάγκην τῆς ἀνεβοκατεβάσης ἐπὶ τῆς ράχεώς του τῶν γιγαντείων ἐκείνων ὀστῶν, ἀλλ' ἦσαν φανταστικά· πῶς ἦτο δυνατὸν νὰ χρησιμοποιηθῶσι;

Τὸ μέγα ψεῦδος τοῦ μύθου τούτου δύναται πᾶς ἀναγνώστης ἡμῶν νὰ ἐννοήσῃ ἐκ τοῦ ὅτι κατὰ τὴν ἐποχὴν αὐτὴν (29 Μαΐου) οὐδεμία συνάθροισις γίνεται ἐν τῇ Μονῇ Κύκκου, διότι ὡς γνωστὸν αἱ συναθροίσεις γίνονται κατὰ τὰς ἑορτὰς τῆς Παναγίας, οὐδεμία δὲ τοιαύτη ἑορτὴ ὑπάρχει κατὰ τὸν μῆνα τοῦτον.

Οἱ Ἕλληνες ἱερεῖς ὅταν χηρεύτωσι—λέγει—ἀναχωροῦσιν εἰς μονὴν, ὁ δὲ Ἀρχιεπίσκοπος δίδει ἑκάστῳ ἄδειαν νὰ παραλάβῃ καλογραῖαν κλ. Δευτέρα ἔκδοσις Ρίχτερ ἐπιδιωρθομένη καὶ ἐπηυξημένη ἀλλ' ἡμεῖς χηρεύτρομεν δημοσίᾳ ψευδεῖς ψευδεστάτας καὶ τὰς δύο ἐκδόσεις, σκοπῷ ἰδιοτελείας ἐκδοθείσης τῆς μὲν, ὑπὸ πάθους ὑπαγορευθείσης τῆς δὲ· ἀλλὰ πᾶς τίμιος ἄνθρωπος ὀφείλει νὰ ὑπερασπισθῇ τὰ ὑπ' αὐτοῦ γραφέντα, ὑποστηρίζων αὐτὰ, δι' ἀποδείξεων.

Εἶδε, λέγει, (καὶ οὐδὲν ἔμενεν ὅπερ δὲν εἶδε) κηδείαν Ἑλληνικὴν ἥτις τῷ ἐφάνη ἀηδεστάτη καὶ σκανδαλώδης, διότι τὸ λείψανον ἐκομίζετο εἰς τὸν τάφον ἐπὶ διτρόχου ἑλκήθρου ἑλκομένου ὑπὸ βοῶν, ἐξεῖχεν δὲ τὰ ὑποδήματα καὶ ἡ κεφαλὴ ἥτις ἐκλονεῖτο ἐπὶ δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ, καὶ ὅτι οἱ Κύπριοι τοσοῦτον αὐστηρῶς τηροῦσι τὴν βάρβαρον ταύτην μέθοδον τοῦ κηδεύειν, ὥστε ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις δὲν ἐτόλμησεν εἰσέτι νὰ τὴν βελτιώσῃ. Ἐνταῦθα ἥρπασε τὴν πίτταν ἀπὸ τῶν χειρῶν τοῦ Ρίχτερ. Ἀλλ' ὁ δεύτερος οὗτος παρακαλεῖται νὰ εἴπῃ δημοσιογραφικῶς ποῦ τῆς Κύπρου εἶδε καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς ἐνταῦθα διαμονῆς του τοιαύτην συνήθειαν τοῦ κηδεύειν, διότι ἡμεῖς οἱ Κύπριοι ἀγνοοῦμεν τοῦτο.

Ὑπέστη ὁ ἥρως μας καὶ τὰ ἐπακολουθήματα γάμου (πτύσατέ τον νὰ μὴ βκσκανθῇ διὰ τὴν καλὴν ἣν ἔχει τύχην) προαριστήσας ἐπὶ ὀθόνης ρυπαρᾶς καὶ μεστῆς θραυσμάτων πινακίου τὸ ὁποῖον ἐθραύσθη τὴν προτεραίαν, καὶ εἶνε τοῦτο—λέγει—ἔθιμον. Ὁ Θεὸς ἀληθῶς νὰ ιῷ γίνῃ ἵλεως!

Ἀλλ' ἐκείνη πάλιν ἡ φαντασιώδης ἐκ Λευκωσίας εἰς Λάρνακα πορεία του καθ' ἣν ὑδηγήθη—λέγει—ἐνώπιον ζοφεροῦ σπηλαίου καὶ μόλις διὰ πολυκρότου ὅπερ δὲν εἶχε—λέγει—καὶ διὰ τοῦ ἀλεξιβρόχου ἀπηλλάγη τοῦ κινδύνου, τί πρᾶγμα ἆρά γε εἶνε, καὶ εἰς ποῖον βαθμὸν εὑρίσκετο ἡ μανία ἢ ἡ μέθη του; ! ! ! μήπως ἐννοεῖ τὸ ἀνὰ μέσον Ἀθηαίνου καὶ Λάρνακος Φουρνὶ λεγόμενον εἰς τὸ ὁποῖον συνήθως οἱ ἀγωγιᾶται προσφέρουν καφὲ εἰς τοὺς ξένους των; Καὶ μὰ τὴν ἀλήθειαν τοῦτο εἶνε, ὁ δὲ μανιώδης μας ἐνόμισε συρφετὸν ληστῶν.

Ἄλλο· ἀλλὰ καὶ τοῦτο ὡραῖον. Τρεῖς ὥρας—λέγει—ἐπορεύετο πρὸς τὸ Τρώοδος ἀνὰ μέσον φοινίκων. Ἐὰν φοίνικας ἐννοῇ τὰς κοινῶς λεγομένας χουρμαδιᾶς, τότε εἶνε πλέον ὑπερβέβαιον, ὅτι πάσχει ὁ δυστυχὴς ἀπὸ τρέλλαν, διότι τοιοῦτον δένδρον δύνανται νὰ εἴπωσιν οἱ Ἄγγλοι ἂν ὑπάρχῃ ἔστω καὶ ἓν μόνον κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτὴν εἴτε ἄλλοθί που τοῦ Τρωόδους.

Ὁ Μουκτάρης τῶν Πλατρῶν τῷ προσέφερε—λέγει—ὠὰ καὶ καφὲ τὰ ὁποῖα ἔφαγε κρατῶν ἐπὶ τῶν γονάτων δι' ἔλλειψιν τραπεζίου. Καὶ τοῦτο μέγα ψεῦδος· διότι ὅταν ὁ ξενίζων τινὰ Κύπριος δὲν ἔχῃ νὰ τῷ στρώσῃ τράπεζαν, ἔχει τὸν λεγόμενον τσέστον πλεκτὸν στρογγύλον ἀχύρινον· ἐν ἐλλείψει δὲ καὶ τούτου, ὅπερ ἀδύνατον, θέτει μίαν καρέκλαν ἔμπροσθεν τοῦ ξένου του, στρώνει

ἐπ' αὐτῆς τὸ τραπεζομάνδυλον καὶ παραδίδει τὸ φαγητόν.

Ἡ μεγαλη καὶ ὑψηλὴ φαντασία τοῦ μυθιστοριογράφου μας ἦτο ἄδικον νὰ μὴ ἐπισκεφθῇ καὶ τὰς ψύλλας· «Ἐπὶ τῆς λευκῆς ἐσθῆτος—λέγει—τῆς κυρίας ἀξιωματικοῦ εἰσελθούσης ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ ἀγγλικοῦ Club, ἐυχημάτισθη, ἅμα τῇ εἰσόδῳ της, παρυφὴ ἐκ ψυλλῶν, ἐκ δὲ τῶν ἄρτων πρέπει νὰ ἐξάγῃ τις τὰς ἐνζυμωθείσας ψύλλας». Ὅσον ἄδικος, τόσον ψευδὴς ἡ πλαγία αὕτη πρὸς τὸ Club προσβολή, διότι ὡς γνωστὸν αι ψύλλαι αὐξάνουν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἰς παρημεληρένας οἰκίας, ἀλλὰ τοσοῦτος πληθυσμὸς οἷον τὸν παριστᾷ ἐνταῦθα ἡ ἐξημμένη φαντασία τοῦ Γερμανοῦ τούτου, οὐδ' εἰς τοὺς ἀγυρῶνας εἶνε δυνατὸν νὰ εὑρεθῇ.

Τί δὲ νὰ εἰπωμεν περὶ τῆς ἀραβικῆς κώμης, τὴν ὁποίαν ἐπεσκέφθη ὁ ξένος μας; Οὐδεὶς Κύπριος γνωρίζει μέχρι σήμερον ἂν ὑπάρχῃ ἐν Κύπρῳ κώμη ἀραβικὴ, ἢ ἄραβες λεμβοῦχοι ἐν Λάρνακι, καὶ ὲν θὰ τὴν γνωρίσωμεν καθόσον δὲν εὐδοκήσῃ ὁ Γερμανός μας νὰ περιγράψῃ τὰ ὅριά της· τὴν ἀπόστασίν της ἀπὸ τοῦ Ἰσημερινοῦ, τὴν ἀπὸ τοῦ α' Μεσημβρινοῦ κλ. Καὶ εἶνε ἄδικον νὰ μᾶς ἀφήσῃ εἰς τοιαύτην δεινὴν ἄγνοιαν. Ἀναμέρων ὅμως περὶ τῶν ἀράβων λεμβούχων ἐν Λάρνακι ἐλησμόνησεν ὁ σοφός μας (ἀνθρώπινον καὶ τὸ ἁμαρτάνειν ὡς καὶ τὸ ψεύδεσθαι) ὅτι ἦτο Μάϊος ὅτε ἀνέπλευσεν εἰς Λάρνακα, διὸ καὶ λέγει οἱ ἄραβες λεμβοῦχοι δὲν εἰργάζοντο, διότι «ἐπειδὴ δὲν τοῖς ἐδίδετο ἐργασία ἐν εὐδίᾳ, οὐδ' αὐτοὶ ἐργάζονται ἐν ὥρᾳ χειμῶνος».

Ἅπαντα τέλος πάντων ὅσα κατὰ τῶν Κυπρίων ἐξετόξευσεν ὁ Γερμανὸς οὗτος, εἰσιν ὅλα ἀνύπαρκτα, ὅλα ψεύδη καὶ συκοφαντίαι, τὰ ὁποῖα ἐπίτηδες ἐπλάσθησαν διὰ νὰ προσβάλωσι τοὺς Κυπρίους, οἵτινες δὲν ἔπραξαν ὡς ἤθελεν ἐκεῖνος ἐν ταῖς ἐμπορικαῖς μετ' αὐτοῦ συναλλαγαῖς των καὶ δὲν ὑπέκυψαν ἀνεξετάστως καὶ ἀβασανίστως εἰς τὰς θελήσεις του. Τοῦτο δὲ ἀποκαθίσταται γνωστὸν εἰς πάντας ἀφοῦ ἴδωσι μετὰ πόσης τέχνης καὶ προφυλάξεως ἀπέφυγε νὰ εἴπῃ περὶ τῶν ἐμπορικῶν ὑποθέσεών του χάριν τῶν ὁποίων ἐπεσκέψατο τὴν Κύπρον, διότι τότε τὰ πράγματα θὰ ἦσαν ἀντίστροφα.

Καὶ μυρίας μὲν χάριτας ὀφείλομεν τῇ ἀξιοτίμῳ Συντάξει τῆς «Νέας Ἡμέρας» ἥτις ὑπ' ἀγαθῶν πάντοτε διαθέσεων ὑπὲρ τῶν Κυπρίων ἐμφορουμένη ἀναδημοσιεύει ἑκάστοτε τὰς περὶ ἡμῶν ἐντυπώσεις τῶν Εὐρωπαίων μὴ παραδεχομένη τὰς ὑσμενεῖς καθ' ἡμῶν κρίσεις των, οὐχ' ἧττον ὅμως λυπηρὸν δι' ἡμᾶς εἶνε, ὅτι ὑπὸ τὸ βλέμμα τῶν ἀναγνωστῶν τῶν σφαλερὰν ἰδέαν κατὰ τῶν Κυπρίων σχηματιζόντων ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τοιούτων ψρικτῶν κατ' αὐτῶν κατηγοριῶν, δὲν ἀξιῶνται νὰ τεθῶσιν αἱ ἀπαντήσεις ἡμῶν.

Ἐν τούτοις οἱ Γερμανοὶ ἐδίδαξαν ἔτι ἅπαξ τους Κυπρίους νὰ λέγωσιν «ὁ Θεὸς νὰ μᾶς λυτρώσῃ ἀπὸ τὰ Γερμανικὰ ψεύδη καὶ συκοφαντίας».

ΤΟ ΕΝΥΠΝΙΟΝ

Ὅστις θέλει νὰ δῇ ψεύδη
φοβερὰ καὶ νὰ θαυμάσῃ,
εἰς τὰ τελευταῖα φύλλα
τῆς "Ἡμέρας" ἂς διαβάσῃ.
το ἐνύπνιον ἐμπόρου
καὶ ἐν Μασσαλίᾳ ξένου
διατρίψαντος ἐν Κύπρῳ
κ' ἐν Αἰγύπτῳ κοιμωμένου.
— Εἶδε 'ς τὸ ἐνύπνιόν του
τὴν ἡμέραν διὰ χρόνον
καὶ τὸν δρόμον τοῦ Τροόδου
εἶδε πλήρη φοινικώνων.
Εἶδε γάμους καὶ κηδείας,
εἶδεν ὄνους γιὰ καμήλους
εἶδε πήλινας οἰκίας,
εἶδεν ἄρτους μὲ τοὺς ψύλλους.
Περιῆλθεν ὄρη, κώμας
καὶ χωρὶς καὶ πολιτείας
πολλὰς ἔκαμ' ἐπισκέψεις
εἰς πολλὰς οἰκογενείας.
Εἶδε πόλεμον μεγάλον
καὶ φρικτὸν εἰς τ' ὄνειρόν του
καὶ ἐκέρδισε μιὰν μάχην
μὲ τὸ ἀλεξίβροχόν του.
Κ' εἰς τὸν ὕπνον του τὸν Κάππα
εἶχεν ὡς διερμηνέα
κ' εἰς ἐπίσκεψιν ὁ Ἄλφα
τὸν ἐπρόσμενεν· ὡραῖα!
Πῶς δὲν εἶδε 'ς τὸν ὀτάν του
βασιλείαν νὰ τοῦ σκουπίζῃ
καὶ τὰ ὑποδήματά του
τὸν θεὸν νὰ τοῦ φρουτζίζῃ!
Σ' τ' ὄνειρόν του τέλος πάντων
εἶδε τόσα, εἶδε τόσα,
ὅσα δὲν μπορεῖ νὰ πλάσῃ
οὔτε πέννα, οὔτε γλῶσσα.
— Τ' ὄνειρον αὐτὸ σημαίνει
πῶς ποτέ του δὲν θὰ γεμάνῃ
ὑπνοβάτη, ἐγεννήθη
κ' ὑπνοβάτης θ' ἀποθάνῃ.
Ἂν τὸν ἔβλεπεν ὁ κόσμος
ἔξυπνον τὸν καϋμένον,
θὰ τὸν ἔλεγεν ἢ ψεύστην,
ἢ κακοαναθρεμμένον.

ΕΙΣ ΔΟΞΑΝ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ.

Φίλε Σαλπιγκτά!

Ἐσκέφθην ἕν πρᾶγμα τὸ ὁποῖον λανενὸς ἄλλου τὸ κεφάλι δὲν ἐχώρησε μέχρι τοῦδε, καὶ προσέξατε ἂν θέλετε νὰ τὸ χωρήσῃ τώρα.

Εἰσαγωγή. Ὅσον ἡ ἀστυνομία φυλάττει τὴν πόλιν τόσον περισσότεραι κλοπαὶ γίνονται.

Προοίμιον. Ὅταν τὸ σπῆτί μου ἔχῃ κλειδαριὰν, τὸ κλειδόνω καὶ εἶμαι πλέον ἥσυχος καὶ πάγω ὅπου θέλω· ὅταν ὅμως δὲν ἔχῃ, ἀναγκάζομαι νὰ μὴ βγέννω ἔξω διὰ νὰ τὸ φυλάττω.

Ὑπόθεσις. Οἱ φύλακες ἐφύλαττον, καὶ ὁ κ. Γ. Λανίτης ὑπῆγε προχθὲς τόσον ἐνωρὶς ἀμέριμνος, διότι οἱ φύλακες ἐφύλαττον εἰς συναναστροφὴν, καὶ ὅμως οἱ κλέπται, διότι οἱ φύλακες ἐφύλαττον ἤνοιξαν τόσας θύρας μὲ τόσα ἐργαλεῖα, ἤνοιξαν τόσα σύρματα μὲ τόσην εὐκολίαν καὶ ἡσυχίαν, διότι οἱ φύλακες ἐφύλαττον, εἶχον βέβαια καὶ φῶς καὶ ἀφήρεσαν 90 λίρας, ἡτοίμασαν ὅλα τὰ κοσμήματα νὰ τὰ βάλωσιν εἰς σινδόνι, διότι οἱ φύλακες ἐφύλαττον, ὅτε δὲ ἡ κλειδαριὰ ἔτριξεν ἡ ὁποία εἶχε μέσα ἠσφαλισμένα καὶ πράγματα καὶ κλέπτας, καὶ ἐνῷ ἔξω οἱ φύλακες ἐφύλαττον οἱ κλέπται ἀνελήφθησαν.

Οἱ ἀγρυπνοι φύλακες ἐφύλαττον ὅταν ἤνοιξαν τὴν αὐτὴν νύκτα οἱ κλέπτοι τὸ κατάστημα τοῦ κ. Κωνστ. Χριστοδουλίδου ἐκ τῆς ὀροφῆς, διότι οἱ ἄγρυπνοι φύλακες ἀπ' ἀντίκρυ ἐφύλαττον τὸ φρούριον, καὶ ἀφήρεσαν τὰ ψιλὰ νομίσματα μόνον, διότι οἱ φύλακες ἐφύλαττον.

Οἱ φύλακες ἐφύλαττον καὶ τὴν αὐτὴν νύκτα ἐκλάπη μία σακκοῦλλα κάρβουνα ἐκ τοῦ καφενείου τοῦ Κοντονικόλα.

Πρὸς τοῖς ἄλλοις ἀφοῦ οἱ φύλακες εἶνε ἀπησχολημένοι τόσον εἰς τὸ νὰ φυλάττουν πῶς ἦτο δυνατὸν τὴν αὐτὴν νύκτα νὰ διαλύσωσι τοὺς καβγάδες οἱ ὁποῖοι ἔγειναν εἰς τὸ καφενεῖον ποῦνε δίπλα τῆς ἀστυνομίας καὶ τοῦ τελωνείου μὲ τόσας αἰσχρολογίας καὶ ν' ἀπαλλάξωσι τὸν διευθυντὴν τοῦ καφενείου ἀπὸ τὴν καρεκλιὰν ποῦ τοῦ φόρεσαν καὶ τοῦ ἤνοιξαν τὸ κρανίον;

Ἀνακεφαλαίωσις. Ὁ Κύριος ἑνὸς καταστήματος κοιμᾶται ἥσυχος, διότι οἱ φύλακες φυλάττουν· οἱ κλέπται κλέπτουν ἥσυχα, διότι οἱ φύλακες φυλάττουν· καὶ οἱ φύλακες εἶνε ἥσυχοι, διότι ὁ Κύριος κοιμᾶται.

Συμπέρασμα. Ὤωω! μά ἂν δὲν ἦσθε ἱκανοὶ νὰ βγάλετε μόνοι σας τὸ συμπέρασμα, τότε κρῖμα 'ς τοὺς κόπους μου .... Εἷς παθὼν συμπολίτης.

Καθ'ἃ γράφουσιν ἡμῖν ἐκ τῆς πρωτευούσης τὸ Πλημμελισσικεῖον εὐκωσ. ἑξακολουθεῖ νὰ ἀνακρίνῃ τοὺς κατηγορουμένους ὑπαλλήλους τῆς ἐπαρχίας. Τρεῖς τούτων παρεπεμφθησαν εἰς τὸ Κακουργιοδικεῖον, τῶν δ' ἄλλων αἱ ἀνακρίσεις δὲν ἐτελείωσαν. Ἴδωμεν πῶς θὰ τελειώσῃ καὶ ἡ σκανδαλώδης αὕτη ὑπόθεσις.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἂς βάλωμεν καὶ τοιαῦτα ὀλίγα, διότι εἶνε ἀρκετὸς καιρὸς ποῦ τὰ 'λησμονήσαμεν· ἀλλὰ μήπως ὑπάρχει καὶ τίποτε σπουδαῖον;

Ὁ Οὐελσελέη ἐξέμαθε τὴν τέχνην τοῦ προφητεύειν· ἐνώπιον τοῦ προφήτου Μαγδῆ τὸ προφητικὸν πνεῦμα του ἀφῃρέθη ἀπὸ αὐτόν. Ἐνόμιζεν ὅτι καὶ ὁ Μαγδῆς θὰ ἦτο κλιτὸς εἰς τὰς προφητείας του καθὼς ὁ Ἀραβῆς, ποῦ ὥρισε τὴν ἡμέραν κατὰ τὴν ὁποίαν ἤθελε νὰ τὸν αἰχμαλωτίσῃ καὶ εὐγῆκεν ἀληθής. Τώρα ἐνῷ ἐπροφήτευσεν ὅτι ἔμελλε νὰ ἑορτάσῃ τὰ Χριστούγεννα εἰς τὸ Καρτοὺμ, οὔτε τὴν Ἀνάστασιν δὲν θὰ ἑορτάσῃ ἐκεῖ. Ἀλλ' ὁ δυστυχὴς Γόρδων; ἂς πάρῃ κ' ἐκεῖνος ὀλίγην ὑπομονήν· παιγνίδι ἔχει· ἂς διασκεδάζῃ μὲ τοὺς στρατοὺς τοῦ Μαγδῆ ποῦ τὸν περικυκλώνουν.

Τὴν κάτωθεν διατριβὴν σταλεῖσαν ἡμῖν πρὸ καιροῦ ἀνεβάλλομεν ἕνεκεν ἐλλείψεως χώρου.

Φίλε κ. Συντάκτα τῆς "Σάλπιγγος".

Αἱ ἀτομικαί μου ὑποθέσεις μ' ἔκαμαν, φίλε μου, νὰ γίνω σωστὸς περιηγητής· τούτου ἕνεκα ἠναγκάσθην νὰ περιέλθω ἐκτὸς ἄλλων καὶ πλεῖττα χωρία τῆς Ἐπαρχίας τοῦ Μακαριωτάτου. Κατὰ καλὴν δὲ σύμπτωσιν παρευρέθην κατὰ συνέχειαν μάλιστα καὶ εἴς τινα χωρία ἄτινα καὶ ὁ γεραρὸς Ἀρχιεπίσκοπος ἡμῶν περιήρχετο ποιῶν τὰς συνήθεις καὶ νενομισμένας λειτουργίας, διδάσκων καὶ νουθετῶν ἐπ' Ἐκκλησίας, τὸ ἐμπιστευθὲν Αὐτῷ ποίμνιον καὶ παριστάμενος ἐν ταῖς ἐξετάσεσι τῶν μαθητῶν ὅπου ὑπάρχουν σχολεῖα.

Ἐπειδὴ δὲ καὶ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ παρευρισκόμην καὶ ἐγὼ ἀκούων τὴν θείαν καὶ ἱερὰν λειτουργίαν τοῦ Μακαριωτάτου πρὸς δὲ καὶ τὸν ὑπὸ τοῦ ἰδίου κηρυττόμενον θεῖον λόγον, καὶ ἐν ταῖς ἐξετάσεσι παριστάμην, διὰ τοῦτο ἔλαβον καὶ πάλιν ἀφορμὴν νὰ σοὶ γράψω ἐν περιλήψει τινά.

Ἦτο ἡ 4 τοῦ Ὀβρίου καὶ τὸ πρῶτον χωρίον ἐν ᾧ παρευρέθην ἦτο τὸ Παραλίμνιν· κατὰ τὴν θείαν λειτουργίαν ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος ὡμίλησεν ἐπὶ πολλὴν ὥραν δίδων εἰς τοὺς ἐκκλησιαζομένους πολλὰς καὶ ὠφελίμους συμβουλὰς καὶ νουθεσίας σχετικῶς πρὸς τὰ θρησκευτικὰ καὶ ἠθικὰ αὐτῶν καθήκοντα καὶ πρὸς τὰ καλὰ τῆς ἀληθοῦς παιδείας· ἐν περιλήψει δὲ ἡ ὁμιλία τῆς Α. Μ. περιστρέφετο εἰς τοῦτο· ὅτι ἡ παιδεία εἶνε τοσοῦτον ἀναγκαία ὅσον εἶνε ἀναγκαῖον τὸ ψωμὶ πρὸς διατροφὴν τοῦ σώματος· "ἄρτος ἐστὶν, ἔλεγεν, ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ᾧ ψυχαὶ τρέφονται θεὸν πεινῶσαι". Μικρὸν μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν ἡ Α. Μ. ἀπῆλθεν εἰς τὸ νεόδμητον σχολεῖον τὸ ἀξιόλογον ἀληθῶς καὶ εἰς ὑψηλὴν καὶ εὐχερον θέσιν παρὰ τῇ Ἐκκλησίᾳ κείμενον· τὸ σχολεῖον δὲ τοῦτο διευθύνεται ἀπό τινος καιροῦ ὑπὸ ἀξιολόγου τινὸς νέου δημοδιδασκάλου ἐκ Σκάλας νομίζω. Κατὰ τὰς ἐξετάσεις ἡ Α Μ. ἠκροάσατο τοὺς μαθητὰς ἐπὶ 2—3 ὥρας ποιοῦσα αὐτοῖς πολλὰς καὶ διαφόρους ἐρωτήσεις καὶ ἀπήντησαν ἀξιόλογα· μετὰ λύπης μου ὕστερον ἤκουσα τὸν διδάσκαλον νὰ παραπονῆται ὅτι πολλοὶ τῶν γονέων δὲν ἀφίνουσι τὰ τέκνα των νὰ ἐξακολουθῶσι τακτικῶς εἰς τὸ σχολεῖον, ἀλλὰ τὰ στέλλουσιν εἰς τὰς διαφόρους ἐργασίας των (καὶ τοῦτο γίνεται δυστυχῶς εἰς ὅλα τὰ χωρία,) καὶ διὰ τοῦτο δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ γίνηται ἀνάλογος πρόοδος. Ἡ Α. Μ. λαβοῦσα ἐντεῦθεν ἀφορμὴν προέτρεψε τοὺς χωρικοὺς ν' ἀφίσωσι τὰ τέκνα των νὰ ἐξακολουθῶσι τακτικῶς, ἄλλως δὲν δύνανται νὰ προοδεύσωσι καὶ νὰ μάθωσιν ἐντὸς ὡρισμένου χρόνου ὅπως πρέπει καὶ ὅσα πρέπει νὰ μάθωσιν.

Ἐθαύμασα, κύριε Συντάκτα, τὴν ὑπομονὴν καὶ καρτερίαν τοῦ Μακαριωτάτου, ὅστις ἂν καὶ ἦτο πλέον ἐξηντλημένος ἢ πρότερον, ἅτε μαστιζόμενος εἰσέτι ὑπὸ τῆς ἐπαράτου θέρμης, καὶ ὅμως δὲν ἐφαίνετο βαρυνόμενος, καὶ ἐτόλμησα νὰ τῷ παρατηρήσω πῶς πάσχων πρὸ τόσων μηνῶν νὰ μὴ διακόψῃ τὴν περιοδείαν του, ἵνα ἐπιστρέψας εἰς τὰ ἴδια νοσηλευθῇ ὅπως πρέπει πρὸς βελτίωσιν τῆς ὑγείας του; Ἀλλὰ μετὰ τῆς διακρινούσης Αὐτὸν ἐπιεικείας μοὶ ἀπήντησε. "Παιδί μου, ἐπιθυμῶ νὰ διέλθω τοὐλάχιστον ἐκ τῶν χωρίων ἐν οἷς ὑπάρχουν σχολεῖα, ἵνα μάθω ἐξ ἰδίας ἀντιλήψεως εἰς ποίαν θέσιν εὑρίσκονται ταῦτα, καὶ ἂν προοδεύωσιν οἱ μαθηταὶ ἢ ὄχι καὶ κατὰ πόσον· ἰδίᾳ δὲ ἵνα παραστῶ εἰς τὰς ἐξετάσεις τῶν μαθητῶν τοῦ ἐν Βατυλῇ σχολείου, ὅπερ ὡς γνωστὸν συντηρεῖ ἡ ἐν Αἰγύπτῳ φιλόμουσος καὶ ἀξιέπαινος Κυπριακὴ Ἀδελφότης".

Ἐκ τοῦ χωρίου λοιπὸν Παραλιμνίου μετέβη εἰς Αὐγόρου ὅπου ἔμαθεν ὅτι ὑπάρχει σχολεῖον, παραλείψας νὰ διέλθῃ ἐκ τινων Κοκκινοχωρίων, καὶ διότι ἔπασχε καὶ διότι καὶ χειμὼν ἦτο· καὶ ἐνταῦθα μετὰ τὴν θείαν λειτουργείαν ἡ Α. Μ. ἐπεσκέψατο τὸ σχολεῖον καὶ τοὺς μαθητὰς ἐξήτασεν.

Ἐκ τοῦ Αὐγόρου μετέβη εἰς τὴν Ἄθναν· διδάσκαλος τοῦ σχολείου τοῦ χωρίου τούτου εἶνε εἷς ἐγχώριος ἐπιμελὴς καὶ χρηστοήθης νέος· ἐνταῦθα κατὰ τὰς ἐξετάσεις τινὲς μαθηταὶ δὲν ἀπήντησαν τόσον καλῶς· καὶ ἐπεὶ δὴ ἡ Α. Μ. ἔκαμε τὴν παρατήρησιν τῷ διδασκάλῳ ἐλαβε τὴν αὐτὴν καὶ παρ' αὐτοῦ ἀπάντησιν καὶ τὰ αὐτὰ παράπονα ἤκουσεν ὅτι οἱ γονεῖς δὲν ἀφίνουσι τὰ τέκνα των νὰ φοιτῶσι τακτικῶς· τὰς αὐτὰς δὲ συμβουλὰς καὶ νουθεσίας ἡ Α. Μ. ἔδωκε τοῖς χωρικοῖς. Ἐντεῦθεν μετέβη εἰς Κοντέαν· ὁ καλὸς καὶ σεμνὸς Ἱερεὺς τοῦ χωρίου Παπᾶ Κωνσταντῖνος εἶνε καὶ διδάσκαλος τοῦ χωρίου. Ἐκ τῆς Κοντέας μετέβη εἰς τὴν Αὔσιν· ἐν τῷ χωρίῳ τούτῳ ἐγένετο λαμπρὰ παράταξις ὑπὸ τῶν μαθητῶν εἰς τὴν ὑποδοχὴν τῆς Α. Μ. Ἐνταῦθα διδάσκαλος τοῦ σχολείου εἶνε εἷς ξένος Γεώργιος Χαζάκος λεγόμενος ἐπιμελὴς καὶ χρηστὸς νέος· ἐξετασθέντων καὶ ἐνταῦθα τῶν μαθητῶν οἱ πλεῖστοι ἀπήντησαν ἀξιόλογα.

Ἐκ τῆς Λύσεως ἡ Α. Μ. μετέβη εἰς τὴν Βατυλήν· καὶ ἐνταῦθα ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος καὶ ἐπ' Ἐκκλησίας καὶ ἰδίᾳ ἐν τῷ σχολείῳ ὡμίλησε πολλὰ περὶ ἀνατροφῆς καὶ παιδεύσεως λέγων "ὅτι ἡ ἀληθὴς καὶ μὴ ψευδομένη τὸ ὄνομα παιδεία πρέπει νὰ στηρίζηται εἰς τὰς ἀρχὰς τῆς θρησκείας καὶ τῆς ἠθικῆς, ἄλλως ἀδύνατον νὰ εὐδοκιμήσῃ καὶ νὰ παραγάγῃ καρποὺς εὐκλεεῖς καὶ χρησίμους ταῖς κοινωνίαις μάλιστα ταῖς ἡμετέραις". Τὸ σχολεῖον τοῦ χωρίου τούτου διευθύνει ἤδη ὁ κ. Ν. Θ. Παυλίδης νέος χρηστὸς καὶ εὐπαίδευτος τελειόφοιτος τῶν Ἑλληνικῶν σχολείων Λευκωσίας· ἀλλὰ καὶ οὗτος τὰ αὐτὰ ὡς καὶ οἱ ἄλλοι παράπονα ἔκαμε πρὸς τὴν Α. Μ. ὅτι δὲν ἀφίνουσιν οἱ γονεῖς τὰ τέκνα των νὰ φοιτῶσι τακτικῶς εἰς τὸ σχολεῖον, καὶ ἔπειτα παραπονοῦνται ὅτι δὲν προοδεύουν.

Ἐκ τῆς Βατυλῆς τὴν ἐπιοῦσαν μετέβη ἡ Α. Μ. εἰς τὴν Ἄσχιαν, ὅπου ἐγένετο ἀξιόλογος παράταξις τῶν μαθητῶν ψαλλόντων διάφορα ἄσματα κατὰ τὴν ὑποδοχήν· ὁ διδάσκαλος κ. Μιχαλάκης Παυλίδης προσεφώνησε τῇ Α. Μ. καταλλήλως, καὶ ἡ Α. Μ. ἀπήντησε τὰ δέοντα· τὴν δ' ἐπιοῦσαν μετὰ τὴν θείαν λειτουργείαν ἀπῆλθεν εἰς τὰς ἐξετάσεις ὅπου παρῆν πολὺ πλῆθος ἐγχωρίων· ὁ διδάσκαλος διὰ λογιδρίου πραγματευομένου περὶ παιδείας εἶπε πολλὰ καὶ καλὰ, οἱ δὲ μαθηταὶ ἐξεταζόμενοι ἀπεκρίναντο καλῶς· ἀλλὰ καὶ ἐνταῦθα ἐγένοντο τὰ αὐτὰ παράπονα παρὰ τοῦ διδασκάλου ὡς πρὸς τὴν τακτικὴν φοίτησιν τῶν παίδων εἰς τὸ σχολεῖον. Ἡ Α. Μ. συνεβούλευσε καὶ ἐνταῦθα τὰ δέοντα, ἀλλὰ "Μακάριος ὁ λέγων εἰς ὦτα ἀκουόντων."

Ἦτο ἡ 15 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς (Ὀβρίου) καὶ

ἡ Α. Μ. ἀνεχώρησε διὰ τὴν Λευκωσίαν, ἐγὼ δὲ μετέβην ὅπου αἱ ὑποθέσεις μοὺ ἀπήτουν. Ἐν γένει, φίλε μου Συντάκτα, δύναμαι νὰ σὲ διαβεβαιώσω εὐχαρίστως ὅτι παντοῦ συνεστήθησαν σχολεῖα, ὡς καὶ εἰς αὐτὸ τὸ Ὀλιγοπέτρι, καὶ ὅτι πρόοδος γίνεται ἱκανή. Εἰς τὴν Ἐπαρχίαν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, ὡς ἔμαθον, ὑπάρχουσι σήμερον περὶ τὰ ἑξήκοντα σχολεῖα μετὰ τῶν τῆς πρωτευούσης Λευκωσίας· ἀναλόγως δὲ καὶ ἐν ταῖς λοιπαῖς Ἐπαρχίαις. Ἀλλὰ κατὰ χρέος ὀφείλομεν νὰ ὁμολογῶμεν καὶ τὴν ἀλήθειαν ἔστω καὶ πικράν. Παρατηρῶ λοιπὸν μετὰ λύπης μου δύο ἐλλείψεις προερχομένας τὸ μὲν ἐκ πολλῶν γονέων, τὸ δὲ ἐκ πολλῶν διδασκάλων.

α΄) Ὅτι πολλοὶ τῶν γονέων δὲν ἠσθάνθησαν ἀκόμη τὴν μεγάλην ὠφέλειαν τῶν γραμμάτων καὶ διὰ τοῦτο ἐμποδίζουν τὰ τέκνα των ἀπὸ τοῦ νὰ συχνάζουν τακτικῶς εἰς τὰ σχολεῖα, οὐδόλως συλλογιζόμενοι ὅτι μεγάλως τὰ βλάπτουν διὰ τοῦτο. καὶ

β) Ὅτι πολλοὶ τῶν διδασκάλων δὲν συχνάζουν εἰς τὰς Ἐκκλησίας κατὰ τὰς Κυριακὰς καὶ ἐπισήμους ἑορτὰς τοὐλάχιστον καὶ οὕτω νὰ γίνωνται καλὸν παράδειγμα εἴς τε τοὺς χωρικοὺς καὶ εἰς τοὺς μαθητάς· καὶ ἄλλοι δὲν φυλάττουσι τὰς νενομισμένας νηστείας, ὅπερ σκανδαλίζει πολὺ τοὺς χωρικούς. Μὲ μεγάλην μου δὲ εὐχαρίστησιν βλέπω ὅτι καὶ ἡ "Σάλπιγξ" κουπανίζει τὰς ἐλλείψεις ταύτας καὶ μάλιστα πολύ, καὶ ἔχω δι' ἐλπίδος ὅτι λαβοῦσα ἀφορμὴν καὶ ἐκ τούτων καὶ ἐξ ἄλλων θὰ λέγῃ καὶ θὰ ἁλατίζῃ πάντα διὰ τοῦ σατυρικοῦ ἅλατός της.

Ὁ Εἷς Διαβάτης.

ΤΥΧΗ τῆς ΒΙΘΥΝΙΑΣ.

Ὑπὸ ΧΡ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ,

Δικαστοῦ ἐν τῷ Ἐπαρχιακῷ Δικαστηρίῳ Ἀμμοχώστου.

(συνέχεια)

Πᾶσα ἡ ἐπιφάνεια,
ἣν κλαίων διατρέχεις,
ἄφθονα εἶχε τ' ἀγαθὰ,
ὅσα πλέον δὲν ἔχεις.
Πάλαι δὲ εἶχον εὐπρεπεῖς
τρεῖς πόλεις εὐκλεούσας
Νίκαιαν, Νικομήδειαν
καὶ Προῦσαν εὐτυχούσας.
Πολλαὶ δὲ πόλεις πρὸς αὐταῖς
εἶχον ἔτι ἀνθούσας,
καὶ εἰς ἀνδρείαν εὐγενῆ
γεναίως εὐσταθούσας.
Ἀννίβας Καρχηδόνιος
καὶ Καίσαρος Ρωμαίων
εἰς δόξαν μὲ προήγαγον,
εἰς ὄνομα ἀκμαῖον.
Παντοῦ ἀψίδας ἔστησαν,
καὶ θριάμβους ἐτέλουν,
ὅτε οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς,
ἐνταῦθα διετέλουν.
Βλέπεις, ὦ νέε, τὸν σωρὸν
λίθων ἐσκορπισμένων;
ἐδῶ ὑψοῦτ' ὀχύρωμα
ἀνδρῶν πεφημισμένων·
Τὴν πυραμίδα ἐξ ὀστῶν
ἀνθρώπων φονευμένων
παρέκει βλέπων γνώρισον,
σωρὸν ἀνδρειωμένων.
Ὦ! τί πρῶτον, τί ὕστατον
θέλεις, ἵνα σοὶ δείξω;
καὶ τὰ δεινά μου τὰ πολλὰ
συντόμως ὑποδείξω;
ὅτε δεινὸς καὶ στιβαρὸς
ἠγέρθη μέγας Γίγας,
ὡς δαίμων, ὡς βροτολοιγὸς,
ὃς ἦν τῆς Ρώμης Ρήγας,
τότε δὴ τότε καὶ ἡ γῆ,
ἐσείετο φρικώδης
τὰ τέκνα μου τὰ ἰσχυρὰ
ἐφόνευε θυμώδης.
Τῶν δὲ αἱμοχαρῶν ἐχθρῶν
λατρείας μου ἁγίας,
τὸ σμῆνος ὥρμα κατ' ἐμοῦ
μὲ ξίφη θυμηδίας.
Πικροὺς δὲ πόνους καὶ δριμεῖς
ὑπέστησαν γενναῖοι,
οἱ τοῦ Χριστοῦ μου μάρτυρες·
νικῶσι παλαμναῖοι.
Ἀλλ' ὦ θαυμάτων μέγιστον,
ὅλως τῶν ἑξαισίων,
αἴφνης τροποῦται τὸ δεινὸν
στῖφος τῶν ἀνοσίων.
Ἑλένη ἡ θυγάτηρ μου
γεννᾷ υἱὸν ἀνδρεῖον
τὸν ὀλετῆρα τῶν ἐχθρῶν
βαρβάρων καὶ ἀγρίων.

(ἀκολουθεῖ)

ΕΜΠΟΡΙΚΑ Λεμησσοῦ.

(λίρα Ἀγγλίας Γρ. 132.)

Κρασία τὸ γομ. ἀπὸ Γρ. 40—132
Ρακὴ 19 βαθμ. ἡ ὀκὰ 1 καὶ 30
Σταφίδα 30—35]40
τὰ Χαρούπια ἤρχισαν κάπως κινούμενα· πωλήσεις ἔγειναν κατ' αὐτὰς εἰς τὰ γρ. 90 τὸ χαλεπικὸν καντάρι εἰς τὰς ἀποθήκας.

Λευκωσίας (λίρα ἀγγλ. Γρ. 182.)

ὁ σῖτος τὸ κοιλὸν (22 ὀκ.) Γρ. 20—22.
ἡ κριθὴ ,, [16ὀκ.] 13—14.
κρέας βοδινὸν ἡ ὀκὰ γρ. 10—11
,, προβατίσιον ,, 12—14
λάδι νέον ἡ λίτρα ,, 17—18

Τὸ 39 αἴνιγμα ἔλυσε καὶ ὁ Κ. Κυπριανὸς Κ. Ἰωαννίδης ἐκ Λεύκας.

Λύσις τοῦ 40. αἰνίγματος παρά—σιτος

Λυτὴρ ὁ κ. Ν. Τριτοφτίδης Λεμησσῷ

Αἴνιγμα 42.

Ἐὰν τοὺς δύο πόδας μου
καλῶς τοποθετήσῃς
εἰς τρυφερὰν κ' εὐαίσθητον
καρδιὰν θὰ μ' ἀπαντήσῃς.
Ἀλλὰ καὶ ἄνευ τῶν, ποδῶν
ἂν θέλῃς νὰ μ' ἀφήσῃς,
τὸ μένον πάλιν σῶμά μου
θὰ ἀγαπᾷ ἐπίσης.
Ἐὰν λαιμὸν καὶ κεφαλὴν
ὦ φίλε, ὅμως χάσω,
κ' ἀναγραμματισθῶ
θὰ μεταχειρισθῶ
καὶ μέλη δι' ὀλοῦ τοῦ σώματος
θὰ σοῦ παρουσιάσω.

Λεμησσός. Ε. Κ. Δ.

Λύσις τοῦ στ΄ προβλήματος

ἐχρειάζοντο κόκκοι σίτου διὰ νὰ γεμισθῶσι τὰ 64 τετράγωνα 16,846,744,073,709,151,615 δηλαδὴ, ἀφοῦ ἀναλογισωμεν ὅτι 64 κόκκοι βαροῦν ἓν δράμι, καὶ 22 ὀκάδες ἕν κοιλὸν· ἐχρειάζοντο κιλὰ σίτου 29,912,542,744,512 τὰ ὁποῖα ἡ γεωργία ὅλης τῆς γῆς δὲν ἠδύνατο νὰ παράγῃ ἐντὸς ἑνὸς ἔτους.

Λυτῆρες οἱ κ. κ. Ν. Γ. Μαληκίδης ἐκ Λεμησσοῦ καὶ Γ. Μιχαηλίδης Κυθραία.

Πρόβλημα ζ΄.

Ἐντὸς πίθου ἔχω 100 ὀκάδας οἴνου· ἐξ αὐτοῦ ἀφκιρῶ καθ' ἑκάστην μίαν ὀκᾶν καὶ προσθέτω ἀντ' αὐτοῦ νερόν· μετὰ 50 ἡμέρας πόσος οἶνος θὰ ὑπάρχῃ ἐντὸς τοῦ πίθου καὶ πόσον νερόν;

Κωνστ. Αἰμιλίδης.

Εἰδοποίησις.

Κρασία καλλίστης ποιότητος χρώματος καὶ γεύσεως, καὶ μαστίχαι ἐξαιρέτου κατασκευῆς καὶ διαφόρων ποιοτήτων, πωλοῦνται λιανικῶς καὶ χονδρικῶς εἰς μετριωτάτας τιμὰς ἐν τῷ Καταστήματι «ὁ Ἑρμῆς» τοῦ κ. Γεωργίου Μιχαηλίδου ἐν τῇ ὁδῷ «Ἁγ. Ἀνδρέου» ὑπ' ἀριθ. 146. Πᾶς εἰσερχόμενος ἐν τῷ καταστήματι τούτῳ ἐξέρχεται εὐθυμος καθ' ὅλα· δοκιμάσατε καὶ θὰ ἴδητε.

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου ἡ ΚΥΠΡΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΝΙΚΟΠΟΥΛΟΥ ἐν Λευκωσίᾳ.